

ki je zanimiv, hkrati pa najbolj objektivni in pošteni obračun dela založniškega podjetja.

Vse našete bibliografije so se izkazale kot zelo koristne za bibliotekarje, knjigotržce, razne druge strokovnjake in celo za bolj razgledane bralce. Za prihodnost pa se lahko iz njih učimo, da so taki popisi smotrnejši, če obsegajo daljše časovno obdobje in če imajo čimveč ustreznih kazal in statistik, ki večajo uporabnost in zanimivost knjige.

Obnavljana bibliografija, ki jo je zelo natančno in skrbno sestavil mariborski višji bibliotekar dr. Stanislav Kos, je brez dvoma dobra bibliografija. Obsega 1058 enot (zabeleži so časopisi in knjižne izdaje), ki so razvrščene po strokah UDK. Za tiste, ki jih zanima, koliko knjig in katere so izšle v posameznih letih, je poskrbljeno s posebnim pregledom. Strogo kronološka razvrstitev v okviru let pa bi bila verjetno lahko celo problematična. Radovednežem, ki jih zanima, katera je bila sploh prva knjiga, ki jo je izdala založba Obzorja, je ustrezno v uvodu, kjer so omenjeni kot prva knjiga mariborske založbe Ingoličevi Lukarji.

Kosov bibliografski opis enot je natančen in dosleden, dostikrat dopolnjen še z bibliografsko opombo. Kot navaja sam avtor, je imel vse popisane enote razen dveh v rokah — zato je popis lahko enoten in precizen. Tako je pri mnogih enotah naveden celo mesec natisa. Nepopolni podatki so dopolnjeni, nepravilni so popravljeni. Pri pregledu imenskih kazal lahko ugotovimo, da niti ena šifra ni ostala nerazrešena. Bibliograf je imel tudi srečo, da si je, verjetno tudi zaradi ne prevelikega števila enot, lahko privoščil še vrsto pregledov in kazal. Razen imenskega in stvarnega kazala, kjer so imena in pojmi po potrebi še točneje precizirani v oklepaju, npr. Močnik Zdravko (avt.), Moder Alenka (prev.), Mur-

ška Sobota (talne vode), so v knjigi še statistični pregledi, pregled knjižnih zbirk in kazalo naslovov. Statistični pregledi obsegajo pregled izdaj po tiskarnah, po letih in po obsegu. Verjetno bi težko našli še kak vidik, s katerega ne bi bilo osvetljeno izdajateljsko delo založbe.

Mogoče bi bilo zanimivo pogledati še, kje je težišče založniške dejavnosti Obzorij. Razumljivo je, da je na prvem mestu leposlovje. Zastopano je s 601 enoto, od tega je kar 263 izvornih slovenskih del — razveseljivo dejstvo za naše razmere. Od tujih literatur sta najmočnejše zastopani angleška in nemška (z 89 oz. 87 enotami). Da je založba resna in ne zgolj komercialno usmerjena, dokazujejo še naslednja dejstva: Zastopana so v večji ali manjši meri vsa področja. Izdali so 69 učbenikov, 51 del iz literarne zgodovine in teorije, 39 biografij in biografskih romanov, 24 potopisov itd. Seveda navajam tu samo nekaj informativnih podatkov.

Slikovne priloge iz popisanih ilustriranih knjig skrbijo, da je naša bibliografija še bolj prijetna in prikupna in blažijo strah pred strogim in suhoparnim nizanjem podatkov. Če se ne bi ob tej publikaciji oglašali tako pozno, bi bilo prav, da bi čestitali založbi Obzorja za opravljeno delo, predvsem pa za Bibliografijo, iz katere moremo spoznati to delo pa tudi njeno založniško politiko in usmerjenost in s tem tudi delež prispevka k slovenski kulturi.

Boža Pleničar

Vilma Krapež: Clanki in razprave o morju in pomorstvu v slovenskem primorskem časopisju do leta 1940. Bibliografija I. Koper, Študijska knjižnica 1970. 101 + (II) str. V. 8°. (Študijska knjižnica v Kopru, 4.)

Gornja bibliografska publikacija je izšla kot 4. zvezek zbirke domo-

znanskega gradiva, ki ga izdaja Študijska knjižnica v Kopru. Bibliografijo uvaja kratka spremna beseda upravnika knjižnice Srečka Vilharja, ki v njej upravičeno poudarja važnost morja in pomorstva za primorske in s tem tudi za vse druge Slovence. Hkrati nakazuje pomembnost pomorske problematike za naše ljudi, ki naj bi se s pomočjo te bibliografije seznanili, v kolikšni meri smo se Slovenci zanj zanimali in kakšni so bili njeni rezultati. Vse to pa skozi prizmo slovenskega primorskega časopisja, izvzemši tržaške Edinosti, ki ji je posvečena posebna, že izšla publikacija (R. Adamov).

V svojem strokovnem uvodu avtorica navaja tista slovenska primorska periodika, ki jih je ekscerpirala, in razloži načela, ki se jih je držala pri sestavljanju in urejanju svojega dela. Glavni del knjige prinaša popis člankov in razprav, razporejenih v kronološkem redu tako, da si znotraj določenega leta sledijo po abecedi stvarnih naslovov oz. avtorjev člankov, ki jih je sicer izredno malo imenoma navedenih. Ti članki segajo od leta 1866 do leta 1930. Na koncu knjige je pregled po strokah, ki je urejen po decimalni klasifikaciji, in dovolj izčrpno prikazuje vsebinski razpon obdelanih člankov. Knjigo zaključuje povzetek v italijanščini.

Čeprav je treba priznati, da je avtorica imela mnogo truda z zbiranjem in razporejanjem gradiva in je s tem znatno obogatila našo še tako sila skromno literaturo o pomorstvu, pa je treba opozoriti na nekatere spodrsaljaje in nedoslednosti. V naslovu publikacije je namreč navedeno, da gre za predmetno bibliografijo do leta 1940. V resnici sega gradivo samo do leta 1930, in je objavljeno z velikimi vrzelmí. Tako npr. nimamo v njem zabeleženega nobenega prispevka o pomorstvu v letih 1870—1890, potem še v letih 1896—1898, 1900, 1908, 1915—1917, za katera pa je v ča-

sopisju vsekakor gotovo obstajalo gradivo.

Tudi naslov publikacije je preširok za dejansko vsebino bibliografije, saj ne zajema vseh ali skoraj vseh slovenskih primorskih časopisov, temveč le določeno njihovo število, pri čemer je treba poudariti, da je avtorica iz popisa izpustila tako pomemben časnik, kakor je npr. goriška Soča, da ne omenim nadrobneje še drugih listov, kakor so Gorica, Primorec, Primorski list, Goriški list itd., ki bi jih avtorica vsekakor morala upoštevati. V svojem uvodu izrecno omenja, da je pregledovala časopisje tudi v ljubljanski NUK in Slovanski knjižnici, kjer bi ji bilo na razpolago precejšnje število letnikov gori imenovanih, a izpuščenih časnikov. Prav ta izpustitev je kriva, da so v bibliografiji občutne in izdatne časovne vrzeli.

V celoti pa bibliografija — s pridržki glede na izpuščeno gradivo — vendarle dobro informira o znanstvu Slovencev za morje in pomorstvo, čeprav kakšne obsežne in znanstveno podprte razprave o njem ne more izkazati. Publikacija krasi nekaj ilustracij in faksimilov, povzetih iz časnikov.

France Dobrovoljč

Janez Logar: Uvod v bibliografijo. (Prev. v angl.: Jože Kokole. Prev. v rušč.: Janez Zor. Korektor: Maks Veselko.) Ljubljana, NUK 1970 [1971]. 282 + (I) str. 8°. Ilustr. (T.: Univerzitetna tiskarna v 1200 izv.)

Direktor švicarske nacionalne biblioteke dr. Maier je nekoč pol zares, pol v šali izjavil, da si številne nove države, ki v zadnjem času proglašajo svojo neodvisnost, želijo oskrbeti pet znakov svoje državnosti; ti znaki so: 1. zastava, 2. himna, 3. državni praznik, 4. državno nogometno moštvo in 5. nacionalna bibliografija. Slovenci se lahko pohvalimo z vsemi petimi znaki dr-